

Putna

În 1797 Iossel Reichenberg a înființat o fabrică de sticlă la Putna. Primii evrei din Putna se numeau Berler, Herspst, Pereț, Caimuț, Schnitzer, Aron ș.a. În 1916 la Putna erau menționați 278 de evrei. Evreii din Putna se ocupau cu comerțul, afacerile cu cherestea, industria sticlei, a lemnului și a cimentului. Friedrich Fischer (proprietarul fabricii locale de sticlă) a devenit faimos în Imperiul Habsburgic, fiind recompensat pentru meritele sale cu titlul de „consilier personal” al împăratului Franz Jozef. Evreii putneni practicau un iudaism de tip ortodox. Ei beneficiau de serviciile religioase a unei case de rugăciune pe plan local. Unii preferau să frecventeze Templul din Rădăuți. În timpul regimurilor Goga –Cuza și Ion Antonescu au fost deposedați de bunuri și proprietăți. În 1940 evreii au fost evacuați la Rădăuți. Comunitatea mozaică din Putna s-a dezintegrat odată cu deportarea în Transnistria (15 octombrie 1941). Puținii supraviețuitori au făcut *alia* cu ajutorului Jointului. Proprietățile evreiești în frunte cu fabrica și hotelul Fischer au fost preluate de către statul român.

Surse:

SJAN Suceava, fond *Prefectura Județului Rădăuți*, dosar 23/1920, f. 8v; fond *Prefectura județului Suceava*, dosar 125/1941, f. 82.

Ileana Crețan, *Putna de altădată. Monografie etnografică și folclorică*, București, Editura Simetria, 2000. SJAN Suceava, fond *Colecția de Documente, pachet XXXI– 5/1938. România. Ținutul Suceava*. Deciziunea nr. 6907/1938.

[Daniel Hrenciuc]